

Arrest

nr. 289 003 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 8 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op 29 september 1996 in Luanda. U groeit op in Cazenga bij uw grootmoeder, en na haar overlijden bij uw oom. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U studeert geneeskunde in het college Santa Ana & Noessa en behaalt in 2017 uw diploma. U gaat eerst aan de slag als vrijwilliger. Later werkt u als assistent-anesthesist/verpleegkundige. U werkt in diverse ziekenhuizen en merkt grote verschillen in de werkomstandigheden tussen de private ziekenhuizen en de openbare ziekenhuizen. U maakt foto's en videobeelden van de erbarmelijke toestand in het laatste ziekenhuis waar u werkt.

U confronteert de directeur van het ziekenhuis met deze beelden, maar hij wil hier niet van weten. Uw werkbadge en telefoon worden afgenomen. U mag niet meer gaan werken. U ontvangt ook dreigberichten via de telefoon.

In februari 2019 verlaat u Luanda en gaat u naar R., een vriend in Bengo. R. helpt u met het regelen van een identiteitskaart en een studentenvisum om naar Oekraïne te gaan. U verlaat Angola in juli 2019 en reist naar Oekraïne. Met behulp van een tussenpersoon vraagt u in de loop van 2020 een nieuw paspoort aan. U dient in de loop van het jaar 2021 in Oekraïne een verzoek tot internationale bescherming in. Hier werd echter nog geen beslissing in genomen wanneer Rusland Oekraïne binnenvalt. U verlaat Oekraïne op 26 februari 2022 en reist via Polen, Hongarije en Duitsland naar België. Op 8 maart 2022 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Oekraïens visum en verblijfsdocument, een brief van de universiteit in Oekraïne, een brief omtrent de indiening van een verzoek tot internationale bescherming in Oekraïne, diverse foto's en 4 videofilmpjes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart dat u als verpleegkundige de wantoestanden in het ziekenhuis waar u werkzaam was wilde aanklagen en dat u de directeur hierover aansprak, waarna hij u bedreigde (notities CGVS, p. 9).

Aangaande uw verklaringen over uw problemen met de directeur van het ziekenhuis, kunnen volgende zaken opgemerkt worden:

*Gevraagd naar de naam van de directeur, blijft u eerst sprakeloos (notities CGVS, p. 12). Gevraagd of u zijn naam niet meer weet, verklaart u zijn naam wel te kunnen herinneren als u een foto van hem ziet. Later tijdens het onderhoud weet u de naam P. weer, maar kent u de rest van zijn naam niet omdat iedereen hem "DG" (algemeen directeur) noemde (notities CGVS, p. 19). U herinnert zich deze naam echter na een onderbreking (notities CGVS, p. 14), waarbij u ruimschoots de tijd had om aanpassingen in uw verklaringen te bedenken. Later nogmaals gevraagd naar de volledige naam van de directeur, **weet u zelfs niet zeker of zijn naam P. is omdat u hem misschien verwart met een andere dokter** (notities CGVS, p. 23). Op het einde van het onderhoud geconfronteerd met het feit dat u de naam van de directeur niet kent, verklaart u dat u de naam van de directeur niet moest kennen omdat hij "DG" en "mijnheer" genoemd werd (notities CGVS, p. 29). Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen echter grondig aan dat u de naam van de persoon die u beweerdelijk bedreigd heeft niet kent. Dit prangt des te meer daar deze man de enige persoon was die u bedreigde (notities CGVS, p. 24).*

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent deze confrontatie bovendien aan dat u voor deze bewuste confrontatie met de directeur niet nagedacht heeft over de gevolgen die dat voor u zou kunnen hebben, te meer daar u vooraleer u deze confrontatie aanging de wantoestanden in het ziekenhuis al met een collega besprak en zij u vertelde dat andere personen die dit eerder hadden aangekaart problemen kregen en zelfs gedood werden (notities CGVS, p. 25).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af over het feit of u al dan niet zelf ontslag genomen heeft.

U verklaart de ene keer immers dat het u nog verboden werd om het ziekenhuis te betreden (notities CGVS, p. 24) en wanneer de interviewer vraagt over iets wat gebeurde "nadat u ontslagen werd,"

corrigeert u de interviewer niet (notities CGVS, p. 25), hoewel u elders dan weer verklaart dat u zelf ontslag nam (notities CGVS, p. 13). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen nog verder aan.

Gevraagd wanneer u de laatste bedreigingen ontving, verklaart u dat dit op het einde van 2018 was, rond december (notities CGVS, p. 26-27). U verklaart verder dat u in januari of februari naar Bengo ging – eerder gaf u eveneens aan in februari 2019 naar Bengo gegaan te zijn (notities CGVS, p. 8). Ter bevestiging gevraagd dat de laatste problemen of “issues” eind 2018 waren, antwoordt u bevestigend. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt evenmin dat u na uw vertrek uit Angola nog bedreigd werd of anderszins enige problemen ondervonden heeft (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).

Bovendien dient meerdere keren gevraagd te worden naar redenen waarom u zich niet elders in Angola kan vestigen voor u er aan denkt dat u bedreigd werd. Eerst spreekt u immers over het feit dat er wel geen oorlog is, maar ook geen vrede (notities CGVS, p. 18-19). De vraag enkele malen herhaald, verwijst u naar etnische problemen, de levenskwaliteit en moeilijke levensomstandigheden. Pas wanneer de interviewer een vijfde maal vraagt naar redenen waarom u zich niet elders in Angola kan vestigen, denkt u er aan dat u bedreigd werd door de directeur. **Het gegeven dat u er pas na lang doorvragen aan denkt dat u bedreigingen ontvangen heeft, tast de doorleefdheid van uw verklaringen dienaangaande verder aan.**

Voor het CGVS verklaart u **5 à 6 maanden** in Bengo verbleven te hebben (notities CGVS, p. 7 + p. 16), hoewel u voor de DVZ verklaarde **2 à 3 maanden** in Bengo te hebben verbleven (Verklaring DVZ, vraag 10). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de duur van uw verblijf in Bengo.

De doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Bengo wordt ook aangetast door uw verklaring dat u er een “normaal leven” had (notities CGVS, p. 17), hoewel u in het huis van uw vriend bleef en het 5 hele saaie maanden waren. Dit kan bezwaarlijk een “normaal leven” genoemd worden, te meer daar u zich daar verborgen hield (notities CGVS, p. 29).

Gevraagd naar wat u bespreekt met uw neef Gilles, de zoon van de oom en tante die u na het overlijden van uw oma in huis namen (notities CGVS, p. 15-16), verklaart u dat hij zei dat het goed gaat met hem. Gevraagd of u over nog iets anders met hem praat, verklaart u over alles en nog wat te praten en vooral te praten over de familie. Er wordt echter niet over iets specifiek gesproken. Gevraagd of u nog contact heeft met R., de persoon bij wie u verbleef in Bengo, verklaart u dat jullie de laatste keer met elkaar spraken toen u nog in Oekraïne was (notities CGVS, p. 18). Gevraagd waar jullie over spraken, verklaart u dat hij vroeg of het goed ging met u en of u kalmer was, dat hij u geluk toewenste en zei dat u voor uzelf moest zorgen. Gevraagd of u over nog andere dingen sprak, verklaart u dat het heel moeilijk is om elk onderwerp te herinneren. Gevraagd of er dan niets specifiek was, verklaart u om hem te geven alsof hij uw oudste broer is en denkt u dat wat hij voor u gedaan heeft door niemand anders zou gedaan worden. **Gelet op uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Angola, blijkt niet dat zij of uw familie aangesproken of lastiggevalen worden door de directeur van het ziekenhuis waar u werkte of dat u informeerde naar een stand van zaken.**

Gelet op het geheel aan deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u bedreigd werd door de directeur van het ziekenhuis waar u werkte.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat de autoriteiten achter de directeur staan, waardoor u zelfs geen klacht kan indienen bij de politie (notities CGVS, p. 29).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft dat u door de directeur van het ziekenhuis waar u werkte bedreigd werd (zie surpa).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u bedreigd werd eind 2018 (notities CGVS, p. 27), waarna u naar Bengo ging om u te verbergen (notities CGVS, p. 29). Echter, wanneer gevraagd wordt naar uw **identiteitskaart, blijkt u deze aangevraagd te hebben toen u bij uw vriend in Bengo verbleef** (notities CGVS, p. 7-9). U verklaart tevens dat u zelf naar de administratie ging met uw geboortecertificaat en dat u ook uw vingerafdrukken gaf, en dat er enkel gevraagd werd naar uw basisinformatie. **Gevraagd of er andere vragen gesteld werden of dingen opgemerkt werden toen u uw identiteitskaart aanvraagde, antwoordt u ontkennend, “want u had uw geboorteakte.” U blijkt aldus niet in de negatieve aandacht van de autoriteiten gestaan te hebben voor u Angola verlaten heeft.** Gevraagd naar de procedure op de luchthaven toen u Angola verliet, verklaart u dat ze (de grensbewaking) **niet wilde doorlaten omdat ze documenten van uw studies wilden zien, waarna u deze samen met een brief van de persoon die**

*u hielp met uw reis voorlegde (notities CGVS, p. 20-21). U verklaart verder dat ze u dan door lieten, hoewel u wel nog geld moest geven om uw bagage te laten doorgaan. Verder verklaart u in **2020-2021, toen u in Oekraïne was, een nieuw – echt (notities CGVS, p. 6) - paspoort geregeld te hebben** (notities CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u naar de ambassade ging en dat u er uw documenten voorlegde, uw vingerafdrukken gaf en documenten ondertekende. Op het einde van het onderhoud geconfronteerd met de aanvraag van uw paspoort verklaart u zelfs dat u **dacht dat het veilig was om dat aan te laten maken, omdat het uw eigen document betrof** (notities CGVS, p. 29). Uw verklaringen aangaande uw contacten met de Angolese autoriteiten tonen alleszins aan dat u in de periode 2019-2021 geen vervolging te vrezen had van deze autoriteiten.*

Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen omtrent uw contacten met personen in Angola dat zij of uw familie aangesproken of lastiggevallen worden door de autoriteiten omwille van uw persoon (zie supra).

Gelet op het geheel aan vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door de Angolese autoriteiten geviseerd wordt.

In het kader van deze procedure legt u een Oekraïens visum, een Oekraïens verblijfsdocument, een brief omtrent de indiening van een verzoek tot internationale bescherming in Oekraïne en een brief van de universiteit in Oekraïne neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt eveneens diverse foto's aangaande de wantoestanden in de ziekenhuizen neer. Deze kunnen het voorgaande niet weerleggen.

De 4 videofilmpjes die u neerlegt hebben geen betrekking op uw persoon. Zij kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7/10/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert aan dat hij begaan is met de rechten van patiënten in Angola en dat hij de wantoestanden wou aanklagen. Hij werd bedreigd door de directeur.

Verzoeker stelt dat opkomen voor patiëntenrechten niet zonder gevaar is.

Verzoeker verwijst naar de informatie inzake het gebrek aan medische voorzieningen en de slechte gezondheidszorg in Angola.

Verzoeker voert aan dat hij bepaalde vragen van verweerder onvoldoende heeft begrepen, zoals de vraag waarom hij zich niet elders in Angola kon vestigen. Hij benadrukt geen kennis te hebben van de asielpprocedure en dat zijn asielaanvraag in Oekraïne wegens de inval door Rusland niet kon worden doorlopen.

Verzoeker stelt ook doorleefde verklaringen te hebben afgelegd, onder meer inzake zijn verblijf te Bengo.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest

te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing stelt:

“U verklaart dat u als verpleegkundige de wantoestanden in het ziekenhuis waar u werkzaam was wilde aanklagen en dat u de directeur hierover aansprak, waarna hij u bedreigde (notities CGVS, p. 9).

Aangaande uw verklaringen over uw problemen met de directeur van het ziekenhuis, kunnen volgende zaken opgemerkt worden:

Gevraagd naar de naam van de directeur, blijft u eerst sprakeloos (notities CGVS, p. 12). Gevraagd of u **zijn naam niet meer weet**, verklaart u zijn naam wel te kunnen herinneren als u een foto van hem ziet. Later tijdens het onderhoud weet u de naam **P.** weer, maar kent u de rest van zijn naam niet omdat iedereen hem “DG” (algemeen directeur) noemde (notities CGVS, p. 19). U herinnert zich deze naam echter na een onderbreking (notities CGVS, p. 14), waarbij u ruimschoots de tijd had om aanpassingen in uw verklaringen te bedenken. Later nogmaals gevraagd naar de volledige naam van de directeur, **weet u zelfs niet zeker of zijn naam P. is omdat u hem misschien verwart met een andere dokter** (notities CGVS, p. 23). Op het einde van het onderhoud geconfronteerd met het feit dat u de naam van de directeur niet kent, verklaart u dat u de naam van de directeur niet moest kennen omdat hij “DG” en “mijnheer” genoemd werd (notities CGVS, p. 29). Het tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen echter grondig aan dat u de naam van de persoon die u beweerdelijk bedreigd heeft niet kent. Dit prangt des te meer daar deze man de enige persoon was die u bedreigde (notities CGVS, p. 24).

Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen omtrent deze confrontatie bovendien aan dat u voor deze bewuste confrontatie met de directeur niet nagedacht heeft over de gevolgen die dat voor u zou kunnen hebben, te meer daar u vooraleer u deze confrontatie aanging de wantoestanden in het ziekenhuis al met een collega besprak en zij u vertelde dat andere personen die dit eerder hadden aangekaart problemen kregen en zelfs gedood werden (notities CGVS, p. 25).”

De loutere bewering dat verzoeker begaan is met de rechten van patiënten en dat het opkomen voor diezelfde rechten niet zonder gevaar is, kan onmogelijk worden aangenomen als weerlegging van de voorstaande motivering. Uit deze motivering blijkt dat verzoeker niet in staat is de persoon – de directeur van het ziekenhuis – concreet te benoemen die hem volgens zijn verklaringen zou hebben bedreigd. Dit is een manifeste aanduiding voor de ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

5. Verzoeker toont daarenboven evenmin aan dat hij geen bescherming kon vragen tegen het voorgehouden gedrag van de directeur.

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verzoeker brengt geen concreet element aan om zich te verweren inzake de motivering omtrent de houding van de Angolese autoriteiten ten aanzien van verzoeker; de navolgende motivering blijft derhalve onverminderd overeind: **“Echter, wanneer gevraagd wordt naar uw identiteitskaart, blijkt u deze aangevraagd te hebben toen u bij uw vriend in Bengo verbleef (notities CGVS, p. 7-9). U verklaart tevens dat u zelf naar de administratie ging met uw geboortecertificaat en dat u ook uw vingerafdrukken gaf, en dat er enkel gevraagd werd naar uw basisinformatie. Gevraagd of er andere vragen gesteld werden of dingen opgemerkt werden toen u uw identiteitskaart aanvraag, antwoordt u ontkennend, “want u had uw geboorteakte.” U blijkt aldus niet in de negatieve aandacht van de autoriteiten gestaan te hebben voor u Angola verlaten heeft. Gevraagd naar de procedure op de luchthaven toen u Angola verliet, verklaart u dat ze (de grensbewaking) u niet wilde doorlaten omdat ze documenten van uw studies wilden zien, waarna u deze samen met een brief van de persoon die u hielp met uw reis voorlegde (notities CGVS, p. 20-21). U verklaart verder dat ze u dan door lieten, hoewel u wel nog geld moest geven om uw bagage te laten doorgaan. Verder verklaart u in 2020-2021, toen u in Oekraïne was, een nieuw – echt (notities CGVS, p. 6) - paspoort geregeld te hebben (notities CGVS, p. 5). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u naar de ambassade ging en dat u er uw documenten voorlegde, uw vingerafdrukken gaf en documenten ondertekende. Op het einde van het onderhoud geconfronteerd met de aanvraag van uw paspoort verklaart u zelfs dat u dacht dat het veilig was om dat aan te laten maken, omdat het uw eigen document betrof (notities CGVS, p. 29). Uw verklaringen aangaande uw contacten met de Angolese autoriteiten tonen alleszins aan dat u in de periode 2019-2021 geen vervolging te vrezen had van deze autoriteiten.”**

Gelet op het voorstaande kan aangenomen worden dat verzoeker de bescherming van de autoriteiten kan inroepen indien hij deze zou nodig hebben.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid

van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake de voorgehouden bedreigingen en zijn verblijf in Belgo, het poneren van een vrees voor vervolging door een verwijzing naar algemene landeninformatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (documenten inzake zijn verblijf in Oekraïne en foto's van wantoestanden in ziekenhuizen) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	W. MULS
-----------------	---------